

déket találtunk. Itt előkerült egy gödör is, amelynek betöltésében paticszemcsék voltak. A 2. kutatóárokban (30×5 m) a kultúrréteg a mai terepszinttől 3,7 m mélységben jelentkezett. Itt a kultúrréteg szárazabb, morzsalékosabb volt, belőle 12–14. századi és szórványként őskori leletek kerültek elő. A kutatóárokban egy nagyjából É–D-i irányú árkot tártunk fel, amely D felé, a Rákos-patak irányába enyhén lejtett, betöltésében Árpád-kori leleteket találtunk.

KOVÁCS ESZTER

84. Budapest, XIV. Egressy út 113.

Ó, Kú

2007. október 15. és november 6. között próbaásatást végeztünk a telken (Hrsz.: 40091/11), melyre lakópark építését tervezték. A próbaásatást a Rákos-patak közelsége és a telek É-i szomszédságában, a Paskál Lakópark területén 2003–2004 során feltárt, több korszakhoz tartozó településrészlet tette szükségessé. A 4 épület teljes alapterületének 10%-át tudtuk kutatni: 4 szondát nyitottunk, 1500 m² területet vizsgáltunk át, 13 objektumot tártunk fel. A szondák mindegyikében erős legújabb kori bolygatást tapasztaltunk, ennek vastagsága helyenként a 2 m-t is elérte.

Az 1. szondát az építkezés I. ütemének Ny-i széléhez közel húztuk (26×46 m), ebben eltérő mértékű újkori bolygatást tapasztaltunk. A feltöltés a szondánk É-i felénél kisebb mértékű, K-i felén 1,2 m vastag, itt egy mély alapozású újkori épület nyomát találtuk. Régészeti rétegek a legújabb kori bolygatás során teljesen megsemmisültek, az objektumfoltok csak az altalajon különültek el. Hat árkot, 5 gödröt, 1 cölöplyukat és 1 sírt tártunk fel, ebből 3 újkori beásásnak bizonyult. Az objektumok betöltése egységesen apró, sárga, szemcsés, sötétbarna volt, leletanyagot mindössze 4 tartalmazott, az apró kerámiatöredékek alapján az őskoron belül pontosabb kormeghatározásuk nem volt lehetséges. Az É–D-i tájolású, rossz megtartású vázat a sírban talált vastöredékek (koporsószeg?) alapján pontosabban datálni szintén nem lehetett.

A 2. szondát (10×20 m) az 1. szondára merőlegesen, attól K-re, a Rákos-patak felé húztuk. Régészeti jelenséget nem tapasztaltunk.

A 3. szondát (3×10 m) az első ütem DK-i szélén húztuk, 2 m vastag legújabb kori, szemetes feltöltés alatt a sárga agyagos altalajt értük el, régészeti rétegnek és jelenségnek nem volt nyoma.

A 4. szondát (3×10 m) a 2. szondával párhuzamosan húztuk, ebben sem találtunk régészeti jelenséget. A legújabb korról erősen bolygatott terület K-i, Rákos-patakhoz közel eső részén az erős tereplejtést a kora újkorban különböző vastagságú feltöltéssel egyenlítették ki. A régészeti jelenségek a pataktól távolabb eső, magasabb területen jelentkeztek, tehát a lelőhely a Fischer István utca irányába folytatódik.

KOROM ANITA

85. Budapest, XIX. Vak Bottyán utca–Lehel utca

I

2007. május 8–30. között kivitelezést megelőző szondázó kutatást végeztünk a Vak Bottyán utca–Lehel utca és Sibrik híd által bezárt területen. A kutatás célja az volt, hogy a területen az oklevelekből ismert és a helyszínre lokalizált „Árnyasnyír” nevű helység maradványait feltárjuk. A területen 5 keresztirányú árkot húztunk. Másfél méter mélységben a sárgásbarna agyagos szintben egy 4,5 m széles, ívesen hajló sötétbarna agyagos betöltésű folt mutatkozott. Három méterre az ívtől 1,5 m átmérőjű gödör nyomát figyelhettük meg. Nem messze a gödörtől cölöplyukak foltjai váltak láthatóvá. Mivel 1,8 m mélységben feltört a talajvíz, lehetetlenné vált a régészeti objektumok kibontása. Továbbá semmiféle datálható leletanyag nem került elő, ezért nem tudtuk bizonyítani a középkori falu jelenlétét és pontos elhelyezkedését.

ZÁDOR JUDIT

86. Budapest, XXI. Csepel, Nagydunasor

B, LT, Á, Kk, Kú

2007. május 8. és július 27. között megelőző feltárást végeztünk a Központi Szennyvíztisztító kapcsolódó létesítményeinek területén (Hrsz.: 210007/2). 2004-ben és 2006-ban mintegy 12,5 ha-os területen folytattunk megelőző régészeti feltárást. Munkánk során újabb 65 objektumot tártunk fel. A területen a feltöltöttség mértéke a korábbi évekhez hasonlóan 2–6 m volt, s a régészeti leletek egy része is ugyancsak sérült, roncsolódott.

A Kr. e. 3–2. évezred második felére keltezhető *kora bronzkori* Harangedény–Csepel-csoport és a Kr. e. 3. évezred vége, 2. évezred elejére keltezhető nagyrévi kultúra korábban előkerült 220 objektumához további 33, többségében hamvasztásos (urnás) sírját sorolhatjuk. A sírok többsége az ásatásokat megelőző időszakokban jelentősen roncsolódott. A két kultúra sírcsoportjai nagyjából É–D-i irányban húzódtak, az egykori Duna-parttól kb. 250–350 m távolságban. A sírkerámia mellett kisebb használati tárgyak, bronz-, és csontékszerek maradványai kerültek elő.

A *kelta* népesség 2004-ben feltárt, Duna-parthoz közeli 12 településobjektuma mellé az ideai ásatás során kevés jól értékelhető jelenséget sikerült lokalizálnunk. A leletek többsége (kerámia-, kő-, és vastöredékek valamint egy bronzfibula) a korszakhoz köthető patiscstörmelekből és a majdnem homogénnek tekinthető szürkésbarna iszapos, mintegy 40 cm vastagságú áradási rétegből került elő. A feltárást során észlelt, paticsos felület helyén, illetve annak közelében egykor valószínűleg egy nagyobb méretű épület (ház?) állhatott, melynek leégett és szétmosódott maradványai között viszonylag nagyobb mennyiségű áglenyomatos paticsdarabot találtunk. A leletek kora a Kr. e. 2–1. századra tehető.